

อิทธิพลทางศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ในการสร้างสรรค์สื่อการเรียนการสอน หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์ The Influence of Renaissance and Post-Renaissance (15th-19th Century) on Invention of Teaching-Assisted Media of Human Model

สมพจน์ หวลมานพ^{1*}
Sompoth Hualmanop^{1*}

บทคัดย่อ

การรวบรวมครั้งนี้ เพื่อประเมินถึงบทบาทและความสำคัญของอิทธิพลทางศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ที่ให้ความสำคัญต่อการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ทางกายวิภาคศาสตร์ (การผ่าศพ) ซึ่งเป็นพื้นฐานการศึกษาทางการแพทย์ และการบันทึกเหตุการณ์ครั้งสำคัญทางการแพทย์จากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 33 ชิ้น จิตรกรรม 13 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 39.3 ภาพวาดลายเส้น 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 12.1 ภาพพิมพ์ 4 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 12.1 งาน 3 มิติ ประติมากรรม 12 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 36.4 งานหล่อปูนปลาสเตอร์ งานกระดาษ งานขึ้นผึ้ง งานดินเผา เป็นต้น พบว่าผลงานศิลปะได้แสดงถึงการศึกษากายวิภาคศาสตร์ในรายละเอียดของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้งภายนอกและภายในของมนุษย์ และเหตุการณ์สำคัญทางการแพทย์ ด้วยเทคนิคกระบวนการทางศิลปะ ที่ผสมผสาน วัสดุที่มีความคงทน และสวยงามเหมือนธรรมชาติ ที่เกิดจากทักษะความสามารถของศิลปินและความสัมพันธ์กับสาขาวิชาทางการแพทย์ ดังนั้น กายวิภาคศาสตร์ 14 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 42.4 กายวิภาคศาสตร์/ศัลยศาสตร์ 10 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 30.3 กายวิภาคศาสตร์/สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.2 โสต ศอ นาสิกวิทยา 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3 จักษุวิทยา 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3 วิสัญญีวิทยา 1 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 3 พบว่ากายวิภาคศาสตร์เป็นศาสตร์เบื้องต้น ที่สามารถเชื่อมโยงกับการเป็นสื่อการเรียนการสอน ในการแพทย์สาขาอื่น ๆ และเหตุการณ์สำคัญทางการแพทย์ ซึ่งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบัน ดังนั้นอิทธิพลของศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) พบว่า ผลงานทางศิลปะ ได้ปรากฏองค์ความรู้ทางกายวิภาคศาสตร์เป็นหลัก ตามหลักทัศนธาตุทางศิลปะ เรื่องราวและรูปแบบทัศนวัตถุต่าง ๆ ผ่านงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ แคนวาส งานวาดเส้น งานประติมากรรม ที่เสมือนความเป็นจริงทางธรรมชาติ ด้วยทักษะความสามารถพิเศษของศิลปิน เพื่อสร้างผลงานที่ปรากฏออกมา เกิดคุณค่าทางความงามคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และคุณค่าทางวิชาการ ดังปรากฏในสื่อการเรียนการสอนหุ่นจำลองและเหตุการณ์สำคัญทางการแพทย์ ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมนุษยชาติ ด้วยคุณค่าของงานศิลปะดังกล่าว

คำสำคัญ: สื่อทางการแพทย์ หุ่นจำลองกายวิภาคมนุษย์สมัยเรอเนซองส์ หลังเรอเนซองส์

Abstract

The object of this study was to evaluate the role and importance of artistic influences of the Renaissance and Post-Renaissance (15th-19th century) on medical education, especially, anatomy. The purposive sample of 33 pieces of art work consisted of 13 pieces of painting which was 39.3%, 4 drawings, 12.1%, 4 prints, 12.1%, 3D, 12 sculptures, representing 36.4% was studied. The sample demonstrated internal and external organs of human which related to medical disciplines: 14 pieces showed anatomy pieces (42.4%), 10 pieces were about surgery (30.3%), 6 pieces were about obstetrics and gynecology (18.2%), 1 piece was about

¹คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, องค์รักษ์ นครนายก 26120

¹Faculty of Medicine, Srinakharinwirot University, Ongkharak, Nakhonnayok 26120

*Corresponding author: e-mail: sompoth@s.wu.ac.th

Received: 5 July 2019, Revised: 18 July 2019, Accepted: 1 August 2019, Published: 23 August 2019

otolaryngology (3%), 1 piece was about ophthalmology (3%), and 1 was about anesthesiology (3%). Therefore, the finding showed that the pieces of art have been used as teaching materials since Renaissance Era are still influential and valuable today. Therefore the influence of Renaissance art And after Renata (15-19th century) found that the works of art appeared primarily in anatomy. According to the principles of the art elements, stories and styles, visual materials Through oil painting on canvas, drawing, sculpture line As a natural reality With the talent of artists In order to create works that appear to bring aesthetic value, historical value And academic value As shown in teaching materials, models and medical events Has benefited humanity With the value of such artworks.

Keywords: medical teaching media, human anatomy model the Renaissance, Post Renaissance

บทนำ

การสร้างสรรค์งานศิลปะของมนุษยชาติ จากอดีตกาลจวบปัจจุบันนั้น ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ (ศิลปิน) ล้วนแต่มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันในอุดมคติความเชื่อตามเหตุและปัจจัย เช่น เพื่อประพจน์ชีวิตตนเอง, ครอบครัว, และกระทำเพื่อสาธารณชน, สังคม, และมวลมนุษยชาติ หนึ่งในความสำคัญดังกล่าว คือ การสร้างสรรค์งานศิลปะ ซึ่งในสมัยเรอเนซองส์ ศิลปินต้องใช้ข้อมูลจากการผ่าตัดจากศพของมนุษย์ แม้เป็นสิ่งต้องห้าม และเสี่ยงต่อชีวิตที่จะต้องถูกลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตก็ตาม ศิลปินได้พยายามด้วยความกล้าหาญจนเป็นที่ยอมรับ จึงได้ปรากฏเป็นสื่อการเรียนการสอน, ประวัติศาสตร์เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์ที่สำคัญในช่วงเวลานั้น, และหุ่นจำลองทางการแพทย์ เพื่อเป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนแพทย์ (พรีคลินิก, คลินิก) ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกว่า 5 ศตวรรษ ด้วยสื่อการเรียนการสอนภาพระนาบ 2 มิติ ในงานจิตรกรรม หรือภาพพิมพ์ (ภาพประกอบ หนังสือ เอกสาร ประกอบการเรียน การสอน), รูปทรง 3 มิติ ด้วยกลวิธีทางประติมากรรม (หุ่นจำลองทางการแพทย์) ที่สร้างสรรค์ด้วยทัศนวัสดุต่าง ๆ เช่น ปูนปลาสเตอร์ กระดาษ ขี้ผึ้ง (WAX) และไฟเบอร์กลาส แสดงถึงความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการ เทคนิค วัสดุ ผสานกับแนวคิดการสร้างสรรค์งานศิลปะกับวิทยาศาสตร์การแพทย์, วิวัฒนาการความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ครั้งสำคัญ ๆ ในวงการแพทย์ ดังได้ประจักษ์เห็นจากผลงานการสร้างสรรค์งานศิลปะของศิลปินสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15 -19) ซึ่งความหมายของศิลปะสมัยเรอเนซองส์ (Renaissance) ในภาษาไทยมีผู้แปลว่า ปุณณพ หรือสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา หมายถึง การเกิดใหม่ (rebirth) หรือการกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ (resurgence) คำว่า renaissance เป็นภาษาฝรั่งเศส ส่วนภาษาอิตาลี คือ Rinascimento (รีนาสซิเม้นโต) ซึ่งมีความหมายเดียวกัน สรุปคือ การฟื้นฟูศิลปะและวรรณกรรมของกรีกและโรมัน มีการเคลื่อนไหวในอิตาลีราวคริสต์ศตวรรษที่ 14 ถึง 16 เมื่อราว ค.ศ. 1550 วาซารี (Vasari) นักประวัติศาสตร์ศิลปินคนสำคัญชาวอิตาลี ผู้บันทึกเหตุการณ์สำคัญในวงการศิลปะของเรอเนซองส์ ได้เรียกสมัยเรอเนซองส์ว่า รีนาสซิตา (Rinascita) โดยมีความเห็นว่า ประวัติศาสตร์ศิลปะของอิตาลี ตั้งแต่สมัยของ จิออตโต (Giotto) เรื่อยมาจนถึงมรณกรรมของไมเคิล แอนเจโล (Michel angelo) มีความเจริญงอกงาม ก้าวหน้า ติดต่อกันดุจดังกระบวนการเจริญเติบโตของชีวิต ต่อมาจาค็อบ เบิร์ค (Jacob Burckhards) นักปราชญ์คนสำคัญในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้พิมพ์หนังสือชื่อ “อารยธรรมสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาของอิตาลี” ขึ้นใน ค.ศ. 1860 ซึ่งกล่าวทำนองว่า สมัยนี้เป็นสมัยแห่งการค้นพบโลกและมนุษย์ ต่อมาเมื่อชาติต่าง ๆ ในยุโรปหันมาสนใจศิลปวัฒนธรรมเรอเนซองส์ จึงนำรูปแบบและความคิดไปเผยแพร่ในประเทศของตน ทำให้คำว่าเรอเนซองส์แพร่หลายออกไป เช่น ในประเทศฝรั่งเศสก็จะเรียกสมัยนั้นว่า เรอเนซองส์ฝรั่งเศส หรือเมื่อนำไปใช้ในประเทศอังกฤษก็เรียก เรอเนซองส์อังกฤษ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องยอมรับว่าพื้นเพดั้งเดิมของเรอเนซองส์เกิดขึ้นที่อิตาลีก่อนประเทศอื่นใด (กัจร, 2551)

ดังนั้นศิลปะเรอเนซองส์ ได้แสดงถึงหลักการและวิทยาการต่าง ๆ ด้วยองค์ความรู้ที่หลากหลายทางการแพทย์ เน้นโครงสร้างภายใน (กระดูก)-ภายนอก (เรือนร่าง) ของมนุษย์ โดยคำนึงถึงหลักกายวิภาคศาสตร์ ความสวยงามแบบเหมือนจริงตามธรรมชาติ และเป็นต้นแบบของการเรียนการสอนทางศิลปะแบบหลักวิชา (Academic) ที่แพร่หลายไปทั่วโลกจนถึงปัจจุบัน ด้วยบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนทางการแพทย์

จากการสร้างสรรค์งานศิลปะ(สื่อการเรียนการสอน, หุ่นจำลองทางการแพทย์) ที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกว่า 4-5 ศตวรรษ ด้วยกระบวนการทางศิลปศึกษา แนวคิด ความเป็นมา สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยี การสร้างสรรค์ คุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน คุณค่าทางความงาม ที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนใน สาขาการแพทย์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฯลฯ จากผลงานกลุ่มตัวอย่าง 33 ชิ้นซึ่งจะได้รับการรวบรวม ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ในครั้งนี้ และแจกแจงสถิติแบบร้อยละ แบบพรรณนาวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อประเมินอิทธิพลทางศิลปะ ของศิลปินสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ที่ปรากฏในผลงานทัศนศิลป์ ด้วยกระบวนการทางศิลปศึกษา แนวคิด ความเป็นมา สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยีการสร้างสรรค์,คุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และคุณค่าทางความงาม

ระเบียบวิธีวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลทางศิลปะสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ในประเด็น แนวคิด ความเป็นมา สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยีการสร้างสรรค์ คุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน คุณค่าทางความงาม โดยการรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง สื่อการเรียนการสอน หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์ ที่มีความโดดเด่น อย่างมีนัยสัมพันธ์ต่อสาขาการแพทย์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฯลฯ ในการรวบรวมครั้งนี้จาก ภาพ จำนวน 33 ชิ้น เนื่องจากเป็นประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด (Infinite Population) จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ เจาะจง (Purposive Sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย/Methods

วิเคราะห์องค์ความรู้ แนวคิด ความเป็นมา อิทธิพลทางศิลปะสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ของศิลปินที่แสดงสื่อเนื้อหา เหตุการณ์สำคัญ ๆ ในสาขาการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฯลฯ ด้วยการประเมินจากกระบวนการทางศิลปะ ในประเด็น รูปแบบทางทัศนศิลป์ สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยีการสร้างสรรค์ คุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน คุณค่าทางความงาม ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรผลงานศิลปะ (หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์) ที่ใช้ในการรวบรวมและประเมินผลครั้งนี้ ได้แก่ งานสร้างสรรค์ศิลปะ (หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์) ของศิลปินสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) โดยการรวบรวมข้อมูลเอกสาร รูปภาพ เนื่องจากเป็นประชากรที่มีจำนวนไม่จำกัด (Infinite Population) จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ผลงานศิลปะสื่อการเรียนการสอน (หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์) เป็นตัวกำหนด จำนวน 33 ชิ้น โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์แนวคิดความเป็นมา และกลวิธีทางศิลปะรูปแบบทางทัศนศิลป์ สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยีการสร้างสรรค์ คุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และคุณค่าทางความงาม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลจากภาพและการตรวจสอบจากจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการทางศิลปะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

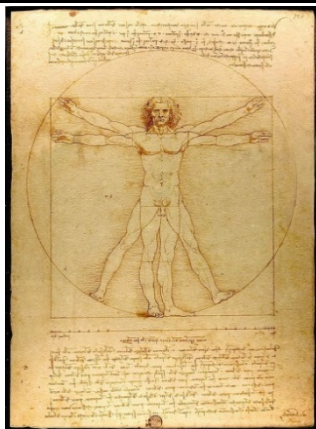
3.1 ขั้นตอนการประเมิน จากเอกสารภาพผลงานศิลปะสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ของศิลปิน ที่แสดงสื่อถึงอิทธิพล จากการรวบรวม และประเมินผลจาก เนื้อหา เหตุการณ์สำคัญ ๆ ทาง การแพทย์, วิทยาศาสตร์การแพทย์

3.2 นำภาพผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ ศิลปะสมัยเรอเนอซองส์ และหลังเรอเนอซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ร่วมพิจารณาจากแหล่งข้อมูล (Sources) เป็นแหล่งวิชาการของการประเมิน ครั้งนี้ ด้วยการพิจารณาผลของการรวบรวมด้วยหลักและเหตุผล ประสพการณ์ สอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านศิลปะ และทางการแพทย์ด้วยการวิเคราะห์ และสรุปผลแนวคิดความเป็นมา กลวิธีทางศิลปะรูปแบบทาง ทัศนศิลป์ สื่อโสตทัศนวัสดุ กลวิธีและเทคโนโลยี และนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนา

กลุ่มตัวอย่างผลงานศิลปะกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 ผลงาน จากศิลปิน 17 ท่าน ดังนี้

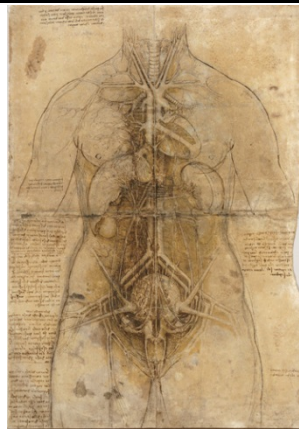
ช่วงปี ค.ศ.1452-1519

1. เลโอนาร์โด ดา วินชี สัญชาติ: อิตาลี

1. ชื่อผลงาน : ภาพวาดลายเส้นมนุษย์ผู้ชาย (วิทรูเวียน)/
 ค.ศ.1490

อ้างอิง: <https://www.leonardodavinci.net>

2. ชื่อผลงาน : ภาพวาดลายเส้นลำตัวระบบหัวใจและหลอดเลือด
 และอวัยวะภายในของผู้หญิง/ค.ศ.1509-10

อ้างอิง: <http://faculty.virginia.edu/Fiorani/NEH-Institute>

3. ชื่อผลงาน: ภาพวาดลายเส้นการศึกษาทารกในครรภ์/
 ค.ศ.1511

อ้างอิง: <https://www.rct.uk>

4. ชื่อผลงาน: ภาพวาดลายเส้นอวัยวะเพศหญิง (ภายนอก)
 และมุมมอง 5 ลักษณะ ของทารกในครรภ์/ค.ศ.1511

อ้างอิง: <http://www.drawingsofleonardo.org>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้

ดา วินชี ศิลปิน จิตรกร นักวาดเส้นที่ให้ความสำคัญต่อการสร้างสรรงานศิลปะ ด้วยการศึกษาลักษณะร่างกายมนุษย์ทางกายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์แม้ต้องลักลอบผ่าศพเพื่อจดบันทึก, แล้ววาดภาพกายวิภาคของมนุษย์ (ซึ่งในยุคนั้นเป็นสิ่งที่ต้องห้ามไม่อาจทำได้ เพราะเป็นอาชญากรรมต้องโทษถึงประหารชีวิต) เขาเป็นศิลปินคนแรกๆ ในประวัติศาสตร์ที่ค้นคว้าจากร่างกายมนุษย์ด้วยการจดบันทึก, วาดเส้น, งานจิตรกรรมที่เน้นความเป็นจริงและความงดงามตามสัดส่วนของมนุษย์ตามแนวคิดจินตนาการ, ทักษะความสามารถ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินคนอื่นๆ

อิทธิพลต่อสื่อการสอน

เป็นงานภาพวาดเส้น ที่สัมพันธ์กับสื่อการสอนกายวิภาคศาสตร์ แสดงถึงกล้ามเนื้อ, กระดูก, ข้อต่อ เส้นเอ็น, โครงกระดูก, ลำตัวปอด, หลอดลม และ อวัยวะต่าง ๆ และสัมพันธ์กับสรีรศาสตร์-นรีเวชวิทยา แสดงถึงอวัยวะเพศหญิง (ภายนอก), ลักษณะการกำเนิดของทารกในครรภ์-คลอด ผลงานการวาดเส้นทางกายวิภาค ของดา วินชี ได้รับการพัฒนาเป็นวิชาพื้นฐานเบื้องต้นในโรงเรียนสอนศิลปะทั้งในอิตาลี ยุโรป อเมริกา และเผยแพร่ไปทั่วโลกที่ได้รับการยอมรับในการวาดภาพมนุษย์ ด้วยสัดส่วนที่งดงาม ที่เน้นสัดส่วนตามธรรมชาติ คือ มนุษย์ที่ต้องมีโครงสร้างภายใน (โครงกระดูก) ในการสร้างงานศิลปะภาพเหมือนที่สามารถเก็บรายละเอียด ดังรับรู้ว่าผลงานนั้นมีชีวิต

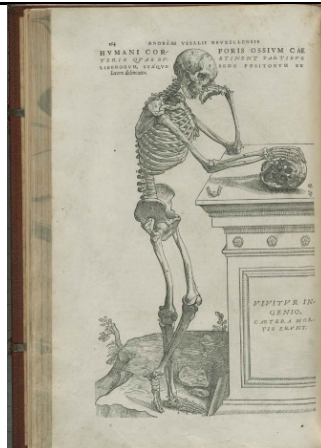
ช่วงปี ค.ศ.1488-1576

2. ทิเชียน (ทิจิเยโน เวเซลลี) สัญชาติ: อิตาลี

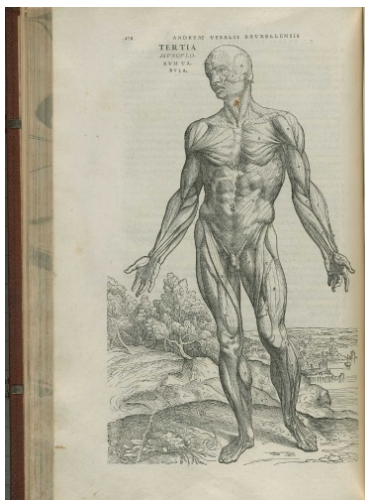
5. ชื่อผลงาน: ภาพพิมพ์(ปกด้านในของหนังสือ) De humani corporis fabrica/ค.ศ.1543

อ้างอิง: <https://www.nlm.nih.gov>

6. ชื่อผลงาน: ภาพพิมพ์โครงกระดูกหน้า 164 หนังสือ De humani corporis fabrica/ค.ศ.1543

อ้างอิง: <https://www.nlm.nih.gov>

7. ชื่อผลงาน: ภาพพิมพ์โครงกระดูก หน้า 178 หนังสือ De humani corporis fabrica/ค.ศ.1543

อ้างอิง: <https://www.nlm.nih.gov>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้

ทิเชียน เป็นศิลปิน จิตรกร นักวาดภาพประกอบ เขามีลูกศิษย์มากมาย เปิดเป็นสำนักวิชาศิลปะของทิเชียน ต่อมาเขาและทีมงานได้สร้างต้นแบบกายวิภาค ด้วยเทคนิคกระบวนการทางภาพพิมพ์ เพื่อนำไปทำต้นแบบภาพประกอบในหนังสือ การศึกษารายละเอียดทางกายวิภาคศาสตร์ของร่างกายมนุษย์เพศชายและหญิง แต่งและเรียบเรียงโดยนายแพทย์โยฮันน์ แรนน นักคณิตศาสตร์ชาวเยอรมัน พิมพ์ระหว่าง ค.ศ.1613-1753 ซึ่งเป็นยุคต้น ๆ ของเทคโนโลยีทางการพิมพ์ตำราทางการแพทย์ครั้งสำคัญ

อิทธิพลต่อการสอน

เป็นงานภาพพิมพ์ ต้นแบบภาพประกอบ สัมพันธ์กับตำราที่เป็นสื่อการสอนกายวิภาคศาสตร์ เป็นวิชาพื้นฐานเบื้องต้นในสาขาทางการแพทย์ เพื่อการศึกษากระบวนการ กลไกการทำงานต่าง ๆ ของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์และโครงสร้างร่างกาย อาทิ กระดูก, เส้นเอ็น, เส้นประสาท, เส้นเลือด เป็นต้น เพื่อนำสู่การตรวจรักษา และการดูแลสุขภาพของมนุษย์ในสมัยนั้น และพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่การศึกษาทางนิติเวชวิทยาต่อมา

ช่วงปี ค.ศ.1567-1641	
3. มิเชล ยังซง ฟาน มาร์รีเวลต์ สัญชาติ: เนเธอร์แลนด์	
	
8. ชื่อผลงาน: งานจิตรกรรม (สีน้ำมัน) บทเรียนโครงการกระดูก โดยดร.เชบาสเตเรียน อัลเบิร์ต/ค.ศ.1617 อ้างอิง: https://www.zazzle.com	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
มาร์รี เวลต์ ศิลปินคนสำคัญสมัยบาโรก โดยสมาคมศัลยแพทย์ เมืองเดลท์ (เนเธอร์แลนด์ปัจจุบัน) มอบหมายให้วาดภาพจิตรกรรมสีน้ำมัน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ขณะที่นายแพทย์วิลเลียม ฟาน เดอเมียร์ ทำการผ่าตัดชำแหละให้เห็นอวัยวะภายในจากศพของนักโทษผู้เสียชีวิต ที่มีผ้าปิดส่วนตา และอวัยวะเพศเพื่อการให้เกียรติกับร่างที่ไร้วิญญาณที่แวดล้อมจากผู้สนใจหลาย ๆ คน ที่แต่งกายสีดำ ต่างมีแววตาที่มุ่งมั่นให้ความสนใจท่ามกลางบรรยากาศแสงเงาที่เด่นชัด	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ปฏิบัติการทางกายวิภาคศาสตร์และศัลยศาสตร์(การผ่าตัดร่างกายมนุษย์) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานทางการแพทย์ (คลินิก) และเป็นหลักฐานที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์การแพทย์ที่สำคัญของเนเธอร์แลนด์

ช่วงปี ค.ศ.1579-1637	
4. ลูคัส คิเลียน สัญชาติ: เยอรมัน	
	
9. ชื่อผลงาน: ภาพพิมพ์ ร่างกายมนุษย์เพศชาย(Pop-Up) พับเปิด-ปิด ประกอบหนังสือ การศึกษารายละเอียดทางกายวิภาคศาสตร์ของร่างกายมนุษย์เพศชายและหญิง/ค.ศ.1613-1753 อ้างอิง: https://nyamcenterforhistory.org	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
ลูคัส คิเลียน ช่างแกะสลักคนสำคัญ ที่มีความชำนาญและเชี่ยวชาญ ด้วยกลวิธีเทคนิคภาพพิมพ์ด้วยการแกะสลักงานภาพพิมพ์ต้นแบบได้อย่างสวยงาม ประณีต ซึ่งเป็นพัฒนางานศิลปะร่วมกับกิจการด้านการพิมพ์ ด้วยเทคโนโลยีสิ่งพิมพ์ที่กำลังเริ่มต้นในสมัยนั้น ผ่านกระบวนการออกแบบ ที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่ถูกจัดวางอย่างเป็นระบบเพื่อให้ผลงานที่สร้างเกิดความน่าสนใจ และแตกต่างจากสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ในสมัยนั้น ดังผลงานภาพพิมพ์ในตำราที่แต่งและเรียบเรียงโยฮันน์ แรนน นายแพทย์และนักคณิตศาสตร์ชาวเยอรมัน	เป็นงานภาพพิมพ์ต้นแบบที่พัฒนาเป็นสื่อเป็นหนังสือ 3 มิติ (Pop-up book) ด้วยภาพประกอบที่ สัมพันธ์กับตำราที่เป็นสื่อการสอนกายวิภาคศาสตร์ และมีความแตกต่างจากตำราทั่วไป คือ สร้างความตื่นต่อน่าสนใจ เพราะรูปร่างกายภายในเล่ม สามารถยกขึ้น-ลง พับ ซ้อน เก็บข้อมูลจากภาพรวมของร่างกาย และสามารถค้นคว้า เจาะรายละเอียดในส่วนย่อย ๆ ที่แสดงอวัยวะภายใน ควบคู่กับตัวอักษรที่แสดงข้อมูลต่างๆ ของร่างกายมนุษย์เพศชายและหญิง

ช่วงปี ค.ศ.1588-1656	
5. นิโคลัส อีเลียส พิคกินอยด์ สัญชาติ : เนเธอร์แลนด์	
	
10. ชื่อผลงาน: งานจิตรกรรม (สีน้ำมัน) บทเรียนโครงกระดูก โดยนายแพทย์เชบาสเตเรียน อัลเบิร์ต อ้างอิง: https://www.pubhist.com/museum/11/amsterdam-museum	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
พิกกินอยด์ ศิลปินคนสำคัญสมัยบาโรก ที่สร้างสรรค์งานจิตรกรรมสีน้ำมันเพื่อบันทึกเหตุการณ์ขณะที่นายแพทย์เชบาสเตเรียน อัลเบิร์ต ได้ศึกษาโครงกระดูก ด้วยความสนใจ และในภาพแสดงออกทางอารมณ์ของผู้คนที่แตกต่างกันไปด้วย อากัปกิริยา อมยิ้ม เครื่องขมิ้ม แม้แต่โครงกระดูกก็ดูเหมือนการอ้าปากทำให้ภาพมีชีวิตที่หลากหลายไม่เคร่งขมึเหมือนภาพอื่น ๆ ในยุคนั้น	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์ (โครงกระดูกของโจรสลัดที่ถูกประหารชีวิต) ของนายแพทย์เชบาสเตเรียน อัลเบิร์ต ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐานทางการแพทย์ (คลินิก) และเป็นหลักฐานที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์การแพทย์ที่สำคัญของเนเธอร์แลนด์

ช่วงปี ค.ศ.1606-1669	
6. เรมбранด์ เฮอร์มันด์ซง ฟานไรท์ สัญชาติ: เนเธอร์แลนด์	
	
11. ชื่อผลงาน: งานจิตรกรรม(สีน้ำมัน) บทเรียนกายวิภาคของ นายแพทย์นิโกลาส์ ตีลป์ อ้างอิง: https://www.rembrandthuis.nl	
	
12. ชื่อผลงาน: งานจิตรกรรม(สีน้ำมัน) บทเรียนทางกายวิภาคศาสตร์ของ นายแพทย์แตรัมมิงค์/ค.ศ.1651 อ้างอิง: https://www.semanticscholar.org	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
เรมбранด์ ศิลปินคนสำคัญ สมัยบาโรกได้วาดภาพเพื่อบันทึกเหตุการณ์ ที่ได้รับมอบหมายจากสมาคมศัลยแพทย์แห่งอัมสเตอร์ดัม โดย นายแพทย์นิโกลาส์ ตีลป์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญกายวิภาคศาสตร์ มอบหมายให้วาดภาพการสาธิตการผ่าตัดในเหตุการณ์ที่สำคัญ ที่เน้นการจัดแสงเงา การแสดงออกทางอารมณ์ที่หลากหลายของผู้คนที่ให้ความสนใจแตกต่างกัน สร้างจุดน่าสนใจด้วยแสงสว่างในบริเวณที่ต้องการ	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์ และศัลยศาสตร์ และเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทางการแพทย์ของเนเธอร์แลนด์ ดังภาพที่ นายแพทย์นิโกลาส์ ตีลป์ กำลังสาธิตการผ่าตัด, ข่าแหละ(ปีละครั้ง) โดยผู้เข้าร่วมศึกษาจะต้องแต่งตัวตามระเบียบที่กำหนด พร้อมค่าเข้าชม และที่สำคัญคนที่ปรากฏในภาพจิตรกรรมนี้ก็ต้องจ่ายเงินเป็นพิเศษเพื่อให้มีภาพตนเองปรากฏในภาพ และภาพนายแพทย์แตรัมมิงค์ ที่กำลังถือมีดผ่าตัดกระโหลกศีรษะเพื่อเปิดให้เห็นรายละเอียดภายในสมอง (จากศพของนักโทษผู้เสียชีวิต)

ช่วงปี ค.ศ.1635,36-1684/1634-1714

7. เอเดรียน เบคเคอร์ สัญชาติ: เนเธอร์แลนด์

8. ยาน ฟาน เนค สัญชาติ: เนเธอร์แลนด์

13. ชื่อผลงาน: งานจิตรกรรม(สีน้ำมัน) บทเรียนทางกายวิภาคศาสตร์ โดย นายแพทย์ฟร็เดอริก ไรซ์/ค.ศ.1670
อ้างอิง: <https://www.semanticscholar.org>

14. ชื่อผลงาน : งานจิตรกรรม (สีน้ำมัน) บทเรียนทางกายวิภาคศาสตร์ โดย นายแพทย์ฟร็เดอริก ไรซ์/ค.ศ.1683
อ้างอิง: <https://www.researchgate.net>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้

เบคเคอร์และ ฟาน เนค ทั้งสองคนเป็นศิลปินที่สำคัญสมัยบาโรกที่ได้วาดภาพบันทึกเหตุการณ์ที่ นายแพทย์ฟร็เดอริก ไรซ์ ในวาระที่แตกต่างกัน เบคเคอร์แสดงภาพความสำเร็จทางศัลยกรรมการผ่าหลอดเลือด และต่อมไทรอยด์ ด้วยของเทคนิคการผ่าและการเก็บรักษาที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในขณะนั้น และ ฟาน เนค แสดงภาพศัลยกรรมการผ่าให้อวัยวะภายในของทารกแฝดด้วยอารมณ์ขัน ของศิลปินตัววาดภาพเด็กกำลังถือโครงกระดูกเด็กที่มีท่าทางเหมือนกับกิริยาท่าทางของเด็กที่มีชีวิต ทั้งสองภาพต่างให้ความสำคัญด้วยแสงสว่างในส่วนที่ต้องการนำเสนอ ทำให้ภาพมีความน่าสนใจมากขึ้น

อิทธิพลต่อสื่อการสอน

เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการเรียน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์, ศัลยกรรม และ เป็นหลักฐานที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์การแพทย์ที่สำคัญของเนเธอร์แลนด์ ของนายแพทย์ฟร็เดอริก ไรซ์ ดังภาพของเบคเคอร์ การเริ่มต้นในประวัติศาสตร์ยุคแรก ๆ ของ "กายวิภาคของระบบน้ำเหลืองที่ประสบความสำเร็จ และภาพของ ฟาน เนค ที่แสดงการผ่าให้เห็นอวัยวะภายในของร่างกายทารกแรกเกิด (สูติศาสตร์) และการศึกษาโครงกระดูกของเด็ก ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐานทางการแพทย์ (คลินิก)

ช่วงปี ค.ศ.1656-1701

9. ชุมโบ แกริตาโน จูลิโอ สัญชาติ: อิตาลี

15. ชื่อผลงาน: ประติมากรรมหุ่นจำลอง (ซีผึ้ง) ศีรษะ/ค.ศ.1701
อ้างอิง: <http://paulita.erlichman.de/zumbo/>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้

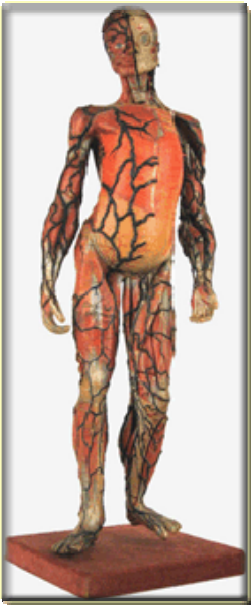
ชุมโบ คือศิลปินคนสำคัญแรก ๆ ที่ได้รับแรงบันดาลใจ ในการสร้างงานหุ่นจำลอง(ซีผึ้ง) ถูกนำมาทดแทนศพร่างกายของมนุษย์ที่ไม่สามารถคงสภาพได้ มีอายุเวลาไม่ยาวนาน เขาใช้ทักษะความสามารถ ในการสร้างหุ่นจำลอง (ซีผึ้ง) ที่มีความเหมือนจริงเป็นธรรมชาติจากการศึกษารายละเอียดทางกายวิภาค ซึ่ง (ซีผึ้ง) ไม่สามารถทนต่อความร้อนจึงต้องการจัดเก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม

อิทธิพลต่อสื่อการสอน

เป็นงานประติมากรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการเรียน หุ่นจำลองทางกายวิภาคศาสตร์ส่วนศีรษะ ที่แสดงถึงการผ่าตัด ข่าแหละกล้ามเนื้อส่วนศีรษะ ใบหน้า, ดวงตา, เส้นเลือด, หลอดเลือดแดง, เส้นประสาทของมนุษย์ผู้ชายที่ลอกเลียนได้เหมือนจริงเป็นธรรมชาติ

ช่วงปี ค.ศ.1754-1814	
10. คลิเมนต์ มิเคลันเจโล ซูจิनी สัญชาติ: อิตาลี	
 16. ชื่อผลงาน: ประติมากรรมหุ่นจำลอง (ซีผึ้ง) ดิวิเรียนริน่า (วินัส)/ค.ศ.1782 อ้างอิง: https://sma.unibo.it	 17. ชื่อผลงาน: ประติมากรรมหุ่นจำลอง (ซีผึ้ง) ท่อน้ำเหลืองภายในของสตรี/ค.ศ.1784 อ้างอิง: https://www.ncbi.nlm.nih.gov
 18. ชื่อผลงาน: ประติมากรรมหุ่นจำลอง (ดินเผา) การคลอดของทารก/ค.ศ.1770 อ้างอิง: https://embryology.med.unsw.edu.au	 19. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลองซีผึ้ง การกำเนิดของทารก/ค.ศ.1770 อ้างอิง: https://catalogue.museoga.lileo.it
 20. ชื่อผลงาน: ประติมากรรมหุ่นจำลองฯ (ซีผึ้ง) ที่นำเสนอการกลับหัวในคลอดของทารก/ค.ศ.1771 อ้างอิง: https://catalogue.museoga.lileo.it	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
มิเคลันเจโล ซูจิनी ศิลปินคนสำคัญ สมัยโรโคโค ที่สร้างงานประติมากรรมหุ่นจำลองทางกายวิภาคจากวัสดุซีผึ้ง, ปูน, พลาสติก ด้วยเทคนิค กลวิธีกระบวนการต่าง ๆ จากวัสดุซีผึ้งที่ลอกเลียนแบบและเก็บรายละเอียดตกแต่งสีบนผิวหนัง และอวัยวะภายในต่าง ๆ ได้เหมือนจริงและเป็นธรรมชาติ	เป็นงานประติมากรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอนหุ่นจำลองทางกายวิภาคศาสตร์ที่แสดงถึงอวัยวะภายในที่มีความเหมือนจริงและเป็นธรรมชาติสามารถถอดประกอบชิ้นส่วนที่ต้องการศึกษา

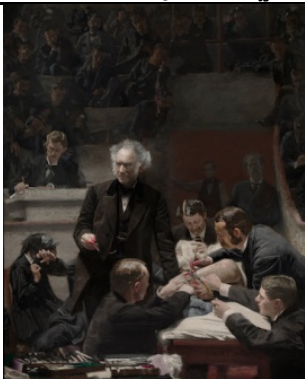
ช่วงปี ค.ศ.1826-1888	
11. ฟงซ์ซัวร์ นิโคลัส ออกลูติน เฟเยน เปรอนซ์ สัญชาติ: อิตาลี	
	
21. ชื่อผลงาน: จิตรกรรม (สีน้ำมัน) บทเรียนกายวิภาคศาสตร์ เพื่อเป็นวิทยาทานในการศึกษาาร่วมกัน โดยนายแพทย์เวลโพ/ค.ศ.1864 อ้างอิง: http://www.mba.tours.fr	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อสื่อการสอน
เฟเยน เปรอนซ์ ศิลปินสมัยลัทธิจริงนิยม (Realism) เขาวาดบันทึกเหตุการณ์จากบทเรียนกายวิภาคศาสตร์ เพื่อเป็นวิทยาทานในการศึกษาาร่วมกัน ของนายแพทย์อัลเฟรด อาร์ม็อง หลุยส์มารีเวลโพ ศัลยแพทย์ ที่มีทักษะและมีชื่อเสียงด้านความรู้เกี่ยวกับการสาธิตการผ่าตัด จากภาพมีการจัดแสงเงาสวยงามตามธรรมชาติกับกลุ่มบุคคลในอากัปกริยาท่าทางต่าง ๆ ที่ให้ความสนใจ อย่างเคร่งขรึม ด้วยตั้งใจ ด้านล่างขวาของผลงานมีคนกำลังกางตำราเพื่อประกอบการศึกษากายวิภาคศาสตร์	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์, ศัลยศาสตร์ของนายแพทย์อัลเฟรด อาร์ม็อง หลุยส์มารีเวลโพ ดัง ผลงาน ที่กำลังสาธิตการผ่าตัดทางกายวิภาคศาสตร์จากร่าง (ศพของผู้เสียชีวิต) เพศชาย

ช่วงปี ค.ศ.1797-1880	
12. หลุยส์ โธมัส จีรัม อูว์ซัวร์ สัญชาติ: ฝรั่งเศส	
	
22. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลอง (ขี้ผึ้ง) มนุษย์ผู้ชาย/ค.ศ.1848 อ้างอิง: http://www.sites.hps.cam.ac.uk	
	
23. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลอง (papier-mâché) ที่แสดงรายละเอียดภายในลูกตาและกระดูกหน้าผาก/ค.ศ.1989 อ้างอิง: https://harrybrookesallenmuseum.mdhs.unimelb.edu.au	

ช่วงปี ค.ศ.1797-1880 (ต่อ)	
 24. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลอง (papier-mâché) แสดงส่วนต่าง ๆ ของหูชั้นใน, แก้วหูใน กระเปาะหูชั้นใน, ส่วนหูชั้นใน/ค.ศ.1889 อ้างอิง: https://harrybrookesallenmuseum.mdhs.unimelb.edu.au	 25. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลอง (papier-mâché) หัวใจและหลอดเลือดแดงใหญ่ที่มีส่วนถอดได้/ค.ศ.1889 อ้างอิง: https://harrybrookesallenmuseum.mdhs.unimelb.edu.au
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
จิรุม อุรุขูว์ นักพัฒนาหุ่นจำลองทางการแพทย์คนสำคัญของโลก เขาเป็นแพทย์ นักกายวิภาคศาสตร์,นักธรรมชาติวิทยา ที่ได้พัฒนาสร้างสรรค์หุ่นจำลองกายวิภาค(wax models) ด้วยวิธีการพัฒนางานด้วยกระบวนการเทคนิคผสมจากวัสดุกระดาษ และปูนปลาสเตอร์(Papier-mâché and plaster) จนประสบความสำเร็จเป็นหุ่นจำลองกายวิภาคและผลิตเป็นระบบอุตสาหกรรม โดยเปิดเป็นโรงงานเพื่อสร้างหุ่นจำลองกายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ สัตว์ และพฤกษศาสตร์ เพื่อใช้เป็นสื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ และการแพทย์ที่สำคัญ และพัฒนาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน	เป็นงานประติมากรรมที่สัมพันธ์กับการสอนหุ่นจำลองทางกายวิภาคศาสตร์ ด้วยเทคนิคหุ่นจำลอง (ขี้ผึ้ง) ร่างกายมนุษย์ผู้ชาย, หุ่นจำลอง (papier-mâché) กล้ามเนื้อดวงตาและกระดูกหน้าผาก (จักษุวิทยา), ส่วนต่าง ๆ ของหูชั้นใน (โสตศอนาสิกวิทยา), หัวใจ (อายุรศาสตร์) ซึ่งผลงานต่าง ๆ เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญในการพัฒนาหุ่นจำลองทางการแพทย์ของฝรั่งเศส

ช่วงปี ค.ศ.1845-1938	
13. ฟรานซ์ โจเซฟ สเตเกอร์ สัญชาติ: เยอรมัน	
 26. ชื่อผลงาน:ประติมากรรม หุ่นจำลอง (ปูนปลาสเตอร์) ที่แสดงการผ่าของร่างกายมนุษย์ (ปลายศตวรรษที่ 19หรือต้นศตวรรษที่ 20) อ้างอิง: https://exhibitions.ed.ac.uk	 27. ประติมากรรม หุ่นจำลอง (ปูนปลาสเตอร์) หน้าท้องที่แสดงการผ่าช่องท้อง/ค.ศ.1990 อ้างอิง: https://harrybrookesallenmuseum.mdhs.unimelb.edu.au

ช่วงปี ค.ศ.1845-1938 (ต่อ)	
	
28. ชื่อผลงาน: ประติมากรรม หุ่นจำลอง(ปูนปลาสเตอร์) ลำตัวผู้ชายที่มีพื้นผิวด้านหลังผ่าเพื่อเผยให้เห็นเส้นประสาทไขสันหลัง และอวัยวะภายใน/ค.ศ.1900 อ้างอิง: https://harrybrookesallenmuseum.mdhs.unimelb.edu.au	
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
โจเซฟ สเตเกอร์ ศิลปิน,ช่างศิลป์, ช่างฝีมือผู้ผลิตและทีมงานในการสร้างสรรค์หุ่นจำลองทางกายวิภาค ปูนปลาสเตอร์ที่มีความหลากหลาย และเป็นธุรกิจที่ผลิตสื่อการเรียนการสอนหุ่นจำลองทางการแพทย์ในคริสต์ศตวรรษที่18 ในคริสต์ศตวรรษที่18 ที่ได้รับความนิยมไปทั่วยุโรป ออสเตรเลีย และทั่วโลก	เป็นงานประติมากรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการเรียนการสอน หุ่นจำลองทางกายวิภาคศาสตร์ ด้วยเทคนิคหุ่นจำลอง (ปูนปลาสเตอร์) แสดงรายละเอียดภายในร่างกายมนุษย์ ซึ่งผลงานต่าง ๆ เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ครั้งสำคัญในการพัฒนาหุ่นจำลองทางการแพทย์ของเยอรมัน

ช่วงปี ค.ศ.1844-1916	
14. โรมัน เซร์กรินส์ สัญชาติ: สหรัฐอเมริกา	
	
29. ชื่อผลงาน: จิตรกรรม(สีน้ำมัน) การศึกษากายวิภาคศาสตร์ทางคลินิก/ค.ศ. 1875 อ้างอิง: https://www.khanacademy.org	30. ชื่อผลงาน: จิตรกรรม(สีน้ำมัน) การศึกษากายวิภาคศาสตร์ทางคลินิก โดย นายแพทย์แอกนิว/ค.ศ.1889 อ้างอิง: https://www.theartstory.org
จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการสอน
เซร์กรินส์ ศิลปินคนสำคัญ สมัยสำนึกนิยม, ก่อนศิลปะสมัยใหม่อเมริกัน เขามีชื่อเสียงในการวาดภาพคนเหมือนคนสำคัญของอเมริกาซึ่งได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจในการทำงานจากศิลปะสมัยสำนึกนิยม ซึ่งแพร่หลายในยุโรปและอเมริกา	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการเรียน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์, ศัลยศาสตร์ดังภาพประวัติศาสตร์ทางการแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ในศตวรรษที่ 19 โดยภาพวาดดังกล่าวได้แสดงถึงนายแพทย์ ซามูเอลดีกรอสส์ ศัลยแพทย์ชื่อดังของฟิลาเดลเฟีย สหรัฐอเมริกา กำลังอธิบายการศัลยกรรมผ่าตัดขา และภาพเพื่อเป็นเกียรติแด่นายแพทย์เดวิด เฮย์ส์ แอ็กนิว ศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการผ่าตัด นักกายวิภาคศาสตร์เมื่อเกษียณจากมหาวิทยาลัย

ช่วงปี ค.ศ.1866 – 1927

31. เอนริเกร์ ซีโมนเนตซ์ สัญชาติ: ออสเตรีย

31. ชื่อผลงาน :จิตรกรรม(สีน้ำมัน)กายวิภาคศาสตร์ของหัวใจ/ค.ศ.1890

อ้างอิง: <https://eclecticlight.co>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อสื่อการสอน
ซีโมนเนตซ์ ศิลปินคนสำคัญด้วยผลงานการวาดภาพแนวศิลปะสมัย ลัทธินิยมที่มีความแตกต่างจากศิลปินภาพเหมือนคนอื่น ๆ คือ การให้ความสนใจทางภูมิทัศน์ ด้วยการจัดวางองค์ประกอบรายละเอียด แสงเงาได้อย่างสวยงาม และโดดเด่นได้รับการยอมรับระดับนานาชาติและทำให้เขาได้รับเหรียญรางวัล จำนวนมากและได้รับการรับเชิญให้แสดงงานในโอกาสต่าง ๆ	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์, ศัลยศาสตร์การผ่าตัดหัวใจของศพ ผู้เสียชีวิตเพศหญิง โดยศัลยแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญทางกายวิภาคศาสตร์

ช่วงปี ค.ศ.1866 - 1927

32. อัลโดเบริกฟรานซ์ ซิลิกมันน์ สัญชาติ: สเปน

32. ชื่อผลงาน:ปฏิบัติการทางคลินิกของนายแพทย์เอโดร์ บิลโรท/ค.ศ.1890

อ้างอิง: <https://en.wikipedia.org>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อสื่อการสอน
ฟรานซ์ ซิลิกมันน์ จิตรกรและนักวิจารณ์ศิลปะผลงานวาดภาพเหมือนของเขามีความแตกต่าง โดยเน้นภาพกลุ่มบุคคลที่เด่นชัด ด้วยการจัดวางท่ามกลางบรรยากาศที่ใช้สีสว่าง ในจุดสนใจของภาพ และพื้นหลังภาพที่เป็นกลุ่มบุคคลที่จะใส่เสื้อผ้าสีเข้มทำให้เกิดความแตกต่างที่สร้างความน่าสนใจภายในภาพ	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับสื่อการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางกายวิภาคศาสตร์, ศัลยศาสตร์การผ่าตัดของนายแพทย์เอโดร์ เบลรอน ศัลยแพทย์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น บิดาผู้ก่อตั้งของการผ่าตัดช่องท้องทันสมัยที่ประสบความสำเร็จเป็นครั้งแรก

ช่วงปี ค.ศ.1853 - 1941

33. โรเบิร์ต คเคเลอร์ อิงค์ลีย์ สัญชาติ: สหรัฐอเมริกา

33. ชื่อผลงาน: ปฏิบัติการทางคลินิกการวางยาสลบครั้งแรก/ค.ศ.1893

อ้างอิง: <http://anesthesiology.pubs.asahq.org>

จุดเด่นของผลงานในช่วงนี้	อิทธิพลต่อการเรียนการสอน
อิงค์ลีย์ ศิลปิน จิตรกรคนสำคัญของสหรัฐอเมริกา ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากงานศิลปะสมัยนิยม ด้วยความสามารถในการวาดภาพคนเหมือนในการวาดภาพเพื่อบันทึกเหตุการณ์สำคัญทางการแพทย์ ซึ่งในภาพแล้วแต่เป็นบุคคลสำคัญทางการแพทย์ในสมัยนั้น เขาให้ความสำคัญในการจัดวางภาพด้วยแสงในบริเวณเหนือหัวที่ต้องการนำเสนอ ท่ามกลางเงามืดที่กลมกลืนกับบรรยากาศทำให้ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น	เป็นงานภาพจิตรกรรมที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอน เพื่อบันทึกเหตุการณ์ทางวิสัญญีวิทยา การสาธิตการวางยาสลบอีเธอร์ที่ประสบความสำเร็จครั้งแรก เพื่อระบับความรู้สึกเจ็บปวดของคนไข้ก่อนทำการผ่าตัดเพียงชั่วคราว ในระหว่างทำการศัลยกรรมผ่าตัดให้กับผู้ป่วย

สรุปและอภิปรายผล

จากผลงานกลุ่มตัวอย่างจำนวน 33 ชิ้น สามารถสรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ด้านแนวคิดความเป็นมา

ศิลปินสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ในการรวบรวมครั้งนี้ ศิลปินเป็นชาวยุโรปเป็นส่วนใหญ่ ศิลปินให้ความสำคัญต่อการสร้างงานศิลปะที่มุ่งเน้น ต่อการศึกษาทางกายวิภาคศาสตร์เป็นหลัก การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ ความงามอย่างมีสุนทรียภาพ ด้วยทักษะและความชำนาญที่สะสมประสบการณ์ ความเข้าใจทางศิลปะ ความสามารถเฉพาะตน และมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างมากในการสร้างงานสื่อการเรียนการสอน, การบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์สำคัญทางการแพทย์, ทุนจำลองทางการแพทย์ ที่ก่อให้เกิดคุณูปการกับสาขาการแพทย์และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ฯลฯ ด้วยงานศิลปะดังกล่าว

ด้านรูปแบบทางทัศนศิลป์และสื่อโสตทัศนวัสดุ/กลวิธีและเทคโนโลยีการสร้างสรรค

งานวาดเส้น (Drawing) 4 ชิ้น ประกอบด้วยกลวิธีปากกา (โลหะ) จุ่มหมึก วาดบนทึบบนกระดาษ/ Pen and ink with wash over metal pointon paper 1 ชิ้น, สีชอล์ก (ดำ,แดง), สีหมึก(เหลือง) ลายเส้นที่เก็บรายละเอียดอย่างประณีตบนกระดาษ /black and red chalk, ink, yellow wash, finely pricked 1 ชิ้น, งานลายเส้นสีชอล์ก (สีดำ) ปากกา (น้ำหมึก) บนกระดาษ/Black chalk, sanguine, pen, ink wash on paper 2 ชิ้น

งานภาพพิมพ์ (Printing) 4 ชิ้น ประกอบด้วยกลวิธีภาพพิมพ์ (แกะสลักไม้)/Printing (wood cutengravings) 3 ชิ้น, ภาพพิมพ์แกะสลักภาพและตัวอักษร/Engraving and letterpress text/ Prints 1 ชิ้น

งานจิตรกรรม (Painting) 12 ชิ้น ประกอบด้วยกลวิธีจิตรกรรม สีน้ำมันบนผ้าใบแคนวาส/Painting (oil on canvas) 12 ชิ้น

งานประติมากรรม(Sculpture) 13 ชิ้น ประกอบด้วยกลวิธี หุ่นจำลอง(ซีฟิ่ง)/ waxmodel 5 ชิ้น, terracotta(ดินเผา) 1 ชิ้น, กระดาษที่ปิดทับอัดหลายๆชั้น และปูนปลาสเตอร์/Papier-mâché and plaster 4 ชิ้น, ปูนปลาสเตอร์ยิปซัม/ลงสี 3 ชิ้น

ดังนั้นงานศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ที่รวบรวมในครั้งนี้ เป็นงานที่เกิดจากความเชี่ยวชาญ ทักษะเฉพาะตัวของศิลปิน ที่สามารถเก็บรายละเอียดและลงสีได้เหมือนจริงและเป็นธรรมชาติตามสายตาที่เห็น มาสร้างสรรค์งานด้วยกระบวนการทางศิลปะ ผ่านสื่อทัศนวัสดุ อาทิ ลายเส้นบนกระดาษ, สีน้ำมันบนผ้าใบแคนวาส, ในงานจิตรกรรม (painting and drawing), แกะสลักไม้ต้นแบบงาน (wood cut), แกะสลักภาพและตัวอักษร engraving and letterpress text ในงานภาพพิมพ์ (printing) ซึ่งมาพัฒนารวมกับเทคโนโลยีการพิมพ์ ที่สามารถสำเนา (copy) ได้งานเป็นจำนวนมาก และจัดทำเป็นรูปเล่มตำราการสอนกายวิภาคศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาสำหรับนักเรียนแพทย์ และในงานประติมากรรม (sculpture) ศิลปินต้องปั้นงานต้นแบบหุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์ด้วยดินเหนียว และทำแม่พิมพ์ (mold) เพื่อใช้ในการหล่อซีฟิ่ง (wax), งานดินเผา (terracotta) และนำเข้าเตาเผา, งานกระดาษ (papier-mâché) การแปะทับกระดาษหลาย ๆ ชั้น, งานปูนปลาสเตอร์ (plaster) งานประติมากรรมดังกล่าวสามารถสร้างความน่าสนใจ สัมผัสจับต้องได้ ถอดประกอบออกเป็นชิ้นส่วน ในการศึกษารายละเอียดส่วนต่าง ๆ ทางกายวิภาคศาสตร์ของร่างกายมนุษย์ ด้วยกระบวนการ กลวิธีทางศิลปะดังกล่าว ศิลปินสามารถสร้างงานได้มากกว่า 1 ชิ้นด้วยการนำเทคโนโลยีการเพิ่มการผลิตและพัฒนางานเป็นเชิงพาณิชย์ที่แพร่หลายไปทั้งยุโรป, อเมริกา และทั่วโลกในเวลาต่อมา

ด้านคุณประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

ผลงานมีความสอดคล้องกับสื่อการเรียนการสอนในสาขาต่างๆ ทางกายวิภาคศาสตร์ด้วยสื่อที่เป็นภาพและเอกสาร ตำราทางการแพทย์ (งานจิตรกรรมและวาดเส้น, งานภาพพิมพ์) เป็นสื่อที่สามารถเรียนรู้ที่เข้าใจได้ง่ายตามที่ตาเห็น และสื่อหุ่นจำลองทางการแพทย์ (งานประติมากรรม) เป็นสื่อที่สามารถสามารถเรียนรู้สัมผัสจับต้องชิ้นส่วนได้ด้วยการถอดออกเพื่อศึกษาให้ละเอียดส่วนต่าง ๆ ที่แสดงถึงกลไกการทำงานภายในร่างกายของมนุษย์ ด้วยการลอกเลียนได้เหมือนจริงเป็นธรรมชาติ มีความสอดคล้องกับสาขาต่าง ๆ ทางกายวิภาคศาสตร์ ดังนี้

กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy) 14 ชิ้น เพื่อการศึกษาสัดส่วนร่างกายของมนุษย์ทั้งเพศชายและหญิงที่สมบูรณ์ทางกายวิภาคศาสตร์ (Anatomy) แสดงรายละเอียดภายนอกของลำตัว ส่วนต่าง ๆ และภายในลำตัว แสดงให้เห็นระบบการทำงาน กระบวนการ กลไก การเชื่อมโยงการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายของมนุษย์ อาทิ การกำเนิดของทารก โครงสร้างร่างกาย (กระดูก) กล้ามเนื้อ แขน ขา เส้นเอ็น เส้นประสาท (ไขสันหลัง, สมอ) เส้นเลือด ระบบหัวใจ และหลอดเลือด โดยการศึกษาจากร่างศพด้วยการผ่าตัด ข่าและร่างกาย

กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy), สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา (Obstetrics and Gynecology) 6 ชิ้นเพื่อการศึกษาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทางสรีรศาสตร์ (Physiology) ของวงจรการกำเนิดของมนุษย์ในครรภ์ มารดา(สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา) Obstetrics and Gynecology ที่แสดงกล้ามเนื้อ กระดูกซี่โครง และอวัยวะภายใน ตับ ไต ลำไส้ และมดลูกที่กำลังตั้งครรภ์ กระบวนการต่าง ๆ ระหว่างตั้งครรภ์-การคลอด(ทารกกำลังกลับหัว สู่ช่องคลอด) และการกำเนิดมาเป็นทารก

กายวิภาคศาสตร์ (Anatomy), ศัลยศาสตร์ (Surgery) 10 ชิ้น เพื่อการศึกษาการผ่าตัดร่างกายมนุษย์จากร่าง (ศพของผู้เสียชีวิต) จากแรงบันดาลใจจากการเรียนการสอนทางกายวิภาคศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์พื้นฐานทางการแพทย์เบื้องต้น เช่น "กายวิภาคของน้ำเหลือง" (lymphatic anatomy) ที่ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบน้ำเหลือง ความสำเร็จในการผ่าหลอดเลือด และต่อมน้ำเหลือง ด้วยของเทคนิคการผ่าและการเก็บรักษา, การผ่าให้เห็นอวัยวะภายใน (สายสะดือ และถุงน้ำคร่ำ, รก) ของร่างกายทารกแรกเกิด (สูติศาสตร์) และการศึกษาโครงกระดูกของเด็ก เพื่อเป็นข้อมูลการตรวจรักษา หรือการวินิจฉัยหาสาเหตุการเสียชีวิตของเด็ก

การบันทึกเหตุการณ์การบุกเบิกและมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์ยุคแรก ๆ ทางกายภาพ ดังเช่น การรักษาด้วยการผ่าตัดตา เพื่อเอากระดูกส่วนที่เป็นโรคออกจากต้นขาผู้ป่วย ของวิทยาลัยการแพทย์ เจฟเฟอร์สัน (Jefferson Medical College) สหรัฐอเมริกา โดยศัลยแพทย์ชื่อดัง นายแพทย์ ชามูเอลดีกรอสส์, การรักษาด้วยการผ่าตัดเต้านม โดยนายแพทย์เดวิด เฮย์ส แอ็กนิว (David Hayes Agnew) ศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญการผ่าตัดหัวใจ และศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางกายวิภาคศาสตร์, การผ่าตัดของ นายแพทย์ เทโอโดร์ เบิลรอธ (Theodor Billroth) ศัลยแพทย์ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น บิดาผู้ก่อตั้งของการผ่าตัดช่องท้อง ทันทันสมัยที่ประสบความสำเร็จเป็นครั้งแรกทำให้เห็นอวัยวะภายในช่องท้อง ท่อน้ำเหลือง ตับ ลำไส้ ฯลฯ ของสตรี เพื่อศึกษาเรียนรู้ทางสรีรศาสตร์ท่อน้ำเหลืองภายในของสตรี

โสต คอ นาสิกวิทยา (Otolaryngology) 1 ขึ้น เพื่อการศึกษา กระบวนการทำงาน ระบบกลไกของหูส่วนต่าง ๆ ของหูชั้นใน กระเปาะหูชั้นใน ส่วนหูชั้นในที่ขยายแสดงรายละเอียดขนาดจากของจริงให้ใหญ่ขึ้น

จักษุวิทยา (Ophthalmology) 1 ผลงาน เพื่อศึกษารายละเอียดภายในลูกตาและกระดูกหน้าผาก ที่ขยายขนาดจากของจริงให้ใหญ่ขึ้น แสดงรายละเอียดถึงกลไกการทำงานของดวงตาของมนุษย์

วิสัญญีวิทยา (Anesthesiology) 1 ขึ้น เพื่อบันทึกเหตุการณ์ ปฏิบัติการทางคลินิก การสาธิต การวางยาสลบ ที่ประสบความสำเร็จครั้งแรก (EtherDay)

ดังนั้นงานศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ที่ปรากฏเป็นสื่อการเรียนการสอนทางการแพทย์ หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์ที่รวบรวมในครั้งนี้ พบว่า Anatomy (กายวิภาคศาสตร์), มีบทบาทความสำคัญและคุณูปการที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กับสาขาทางการแพทย์อื่นๆ ดังเช่น การศึกษากระดูก กล้ามเนื้อ การแสดงรายละเอียดส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทั้งภายในและภายนอกร่างกาย, การตั้งครรภ์-การเกิด Obstetrics and Gynecology (สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา), หู Otolaryngology (โสต คอ นาสิกวิทยา), ตา Ophthalmology (จักษุวิทยา), การผ่าตัด Surgery (ศัลยศาสตร์), การบันทึกเหตุการณ์ครั้งสำคัญทางการแพทย์ เช่น "กายวิภาคของน้ำเหลือง" (lymphatic anatomy) และปฏิบัติการทางคลินิก การสาธิต การวางยาสลบ (EtherDay) ที่ประสบความสำเร็จครั้งแรก Anesthesiology (วิสัญญีวิทยา) จากความสัมพันธ์ดังกล่าว งานศิลปะสามารถบูรณาการกับสาขาทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดคุณประโยชน์ในการบันทึกวิวัฒนาการทางการแพทย์ที่มีหลักฐานปรากฏนับแต่นั้นเป็นต้นมา

คุณค่าทางความงาม

การประเมินคุณค่าความงาม ที่ปรากฏในการรวบรวมครั้งนี้ พบว่า ผลงานลายเส้นที่เก็บรายละเอียดได้อย่างสมบูรณ์ตามสิ่งที่สายตาเห็นและจินตนาการ ด้วยกระบวนการผสมผสาน (Mixed Media) มีการจัดวางองค์ประกอบศิลปะอย่างสมดุล ด้วยสีแบบเอกรงค์ (mono chrome) อาทิเช่นผลงานภาพพิมพ์ (Printing) ผลงานที่ปรากฏเป็นงานภาพประกอบ ด้วยกระบวนการผสมผสาน (Mixed Media) ลายเส้นที่ปรากฏด้วยสีแบบเอกรงค์ (mono chrome) ขาว-ดำ ที่เก็บรายละเอียดอย่างประณีต ถึงเนื้อหา และเรื่องราวต่างๆ ในตำราทางกายวิภาคศาสตร์ซึ่งเป็นปฐมบทและพัฒนาจนถึงปัจจุบัน, ผลงานจิตรกรรม (Painting) ผลงานที่ปรากฏเป็นงานจิตรกรรม มีการจัดวางองค์ประกอบศิลป์ เน้นการใช้สีแบบเอกรงค์ (mono chrome) ด้วยการสร้างบรรยากาศ เน้นแสงเงา เก็บรายละเอียดต่างๆ จากเหตุการณ์ เนื้อหาเรื่องราวทางการแพทย์ ที่ต้องการนำเสนอผ่านรูปบุคคลที่แสดงอาการที่แตกต่างกันอย่างน่าสนใจ ด้วยความประณีตเหมือนจริงมากที่สุด, ประติมากรรม (Sculpture) ผลงานที่ปรากฏด้วยกระบวนการทางศิลปะ ด้วยกลวิธีหุ่นจำลอง (ขี้ผึ้ง) waxmodel, terracotta (ดินเผา), papier-mâché, paint เน้นรายละเอียดของมนุษย์ หรืออวัยวะต่าง ๆ ที่ให้มีความเหมือนจริง ที่ลงสีได้เหมือนจริงเป็นธรรมชาติจนเหมือนตุ๊กตามีชีวิต

ดังนั้นงานศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ที่รวบรวมในครั้งนี้ **พบว่า** ความงามในงานจิตรกรรมและลายเส้น (painting and drawing) เน้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ ที่สร้างความสมดุลของเนื้อหาที่เน้นแสดงให้เห็นถึงสาระสำคัญทางการแพทย์ต่าง ๆ ที่เน้นการใช้สีแบบเอกรงค์ เน้นจุดเด่นด้วยการจัดแสง และเงาบริเวณที่ต้องการ, ความงามในงานภาพพิมพ์ (printing) เน้นรายละเอียดของเส้นสีดำ มุ่งแสดงข้อมูลทางกายวิภาคศาสตร์ที่จัดวางให้เหมาะสมกับหน้ากระดาษเพื่อการจัดพิมพ์บนกระดาษ (เอกสาร

หรือตำราทางการแพทย์), ความงามในงานประติมากรรมเน้นการให้สีที่มีความเหมือนจริง สัดส่วนถูกต้องตามหลักทางกายวิภาคศาสตร์มากที่สุด

สรุปได้ว่า งานศิลปะสมัยเรอเนซองส์ และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ในการรวบรวมจากงานศิลปะกลุ่มตัวอย่าง 33 ชิ้น จากศิลปิน 17 ท่าน 7 ชาติ แบ่งเป็นศิลปะสมัยเรอเนซองส์ (Renaissance) 7 ชิ้น และหลังเรอเนซองส์ (ศตวรรษที่ 15-19) ศิลปะสมัยบาโรก (Baroque) 7 ชิ้น, ศิลปะสมัยโรโคโค (Rococo) 6 ชิ้น, ศิลปะสำนันิยม (Realism) 11 ชิ้น, ศิลปะสำนันิยม (Realism) ก่อนศิลปะสมัยใหม่ในอเมริกา 2 ชิ้น และประเมินว่าศิลปินได้สร้างผลงาน ที่เน้นแสดงเนื้อหาทางกายวิภาคศาสตร์เป็นหลัก โดย เลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo da Vinci) ศิลปินคนสำคัญของโลก ชาวอิตาลี คือ ผู้บุกเบิกและวางรากฐานการเรียนการสอนทางกายวิภาคศาสตร์ กว่า 4 ศตวรรษ และได้ส่งอิทธิพลทางความคิดและผลงานกับศิลปินคนอื่น ๆ ทั้งในยุโรปและอเมริกาและนานาชาติทั่วโลก ส่วนงานหุ่นจำลองทางการแพทย์พบว่า งานศิลปะหลังสมัยเรอเนซองส์ ในศตวรรษที่ 17 ศิลปินที่เป็นผู้นำที่สำคัญ ได้แก่ หลุยส์ โทมัส จีร์ม อูว์ซุว์ (Louis Thomas Jérôme Auzoux) นายแพทย์นักกายวิภาคศาสตร์, นักธรรมชาติวิทยา ชาวฝรั่งเศส ได้ริเริ่มคิดประดิษฐ์และสร้างสรรค์หุ่นจำลองกายวิภาคศาสตร์ (waxmodels) ของมนุษย์เพศชายที่แสดงกล้ามเนื้อ เส้นประสาทที่สมบูรณ์สำเร็จเป็นอันดับแรก และสามารถได้คิดค้นหาวิธีการพัฒนางานด้วยกระบวนการเทคนิคผสม (Mixed Media) จากวัสดุกระดาษที่ปิดทับอัดหลาย ๆ ชั้น และปูนปลาสเตอร์ (Papier-mâché and plaster) จนประสบผลสำเร็จเป็นหุ่นจำลองกายวิภาคศาสตร์ ที่แสดงโครงสร้างการผ่าตัด(ชำแหละ) ทางกายวิภาคศาสตร์ และผลิตเป็นระบบชุดสาหร่ายในเวลาต่อมา และจากการประเมินในการรวบรวมครั้งนี้ทำให้พบว่า งานศิลปะสามารถแสดงบทบาทด้วยการบูรณาการเชื่อมโยงสอดประสานกับการแพทย์สาขาอื่นๆ สืบต่อมา ด้วยผลงานที่มีคุณค่าจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

การนำผลงานการรวบรวมไปประยุกต์ใช้

นำผลงานรวบรวมที่สมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปนำเสนอเพิ่มเติมในรายวิชา SWU252 AESTHETIC FOR LIFE ให้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์ และนิสิตคณะต่างๆ ในมศว และเผยแพร่ผ่านสื่อดิจิทัล เอกสาร ตำราโปสเตอร์ เพื่อให้ทราบถึงวิวัฒนาการ การบูรณาการในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและหุ่นจำลองทางการแพทย์ ซึ่งยังไม่มีมีการรวบรวมมาก่อนในประเทศไทย

กิตติกรรมประกาศ

คุณูปการในการรวบรวมและการประเมินผลครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้พิจารณาเงินงบประมาณรายได้ ศูนย์การแพทย์ฯ ปี 2560 เพื่อให้โอกาสบุคลากรสายปฏิบัติงาน ได้พัฒนา เพิ่มพูนทักษะ เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ด้วยกระบวนการที่เกิดจากฐานทางการแพทย์ มาเชื่อมโยงกับแนวความคิดทางศิลปศึกษา และขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุก ๆ ท่าน รศ.นพ.ณรงค์ชัย ยิงศักดิ์มงคล, รศ.ดร.สาธิต ทิมวัฒนบันเทิง, ผศ.ดร.จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า, ผศ.ดร.ไชยพจน์ หวลมานพ และอีกหลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง สำหรับพลังใจที่สำคัญในการทำงาน คือ คุณแม่พะเยียร์ มหาควิน เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในการรวบรวมครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบประวัติความเป็นมา กระบวนการทางศิลปะ ประโยชน์ต่อการศึกษาที่เกิดจากการบูรณาการทางการแพทย์กับทางศิลปศึกษาร่วมกัน เพื่อพัฒนาต่อยอดในสร้างสรรค์สื่อการเรียน การสอน หุ่นจำลองทางการแพทย์ของมนุษย์ได้ในอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กำจร สุนพงษ์ศรี. 2551. ประวัติศาสตร์ ศิลปะตะวันตก 2. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.